

Λεοντίδης

1829

Φρ: 4.
11.10.

Πρὸς τὸν Εὐταυρον Εὐφροσυνὸν τῶν
Ανακωγίων Σοφάδων Κυρίον
Ιωάννη Κοζεραν.
Εἰς . . . Αἴνοναν.

Εὐμενίσταρι.

Ποιούμεας κατὰ πόλιν ὅτ' εἴ' ἔχῃα τὴν ἑστῶσαν καὶ οὐκ ἐνταφύ-
 σαι δυνάμεν πόλιν, ὅτ' καὶ μὴ δύνῃσι νῆμμεν ἀστυγνοῦν ὅτ' εἴ' τὴν
 γούδον μου εἰς τὸ ὅσον τὴν ἐξῆσαν. ὅθεν κατὰ δὴνα
 παραμαρτὴν γενναίως καὶ μὴ ἀπολαττῆν τὸ π' ὅσον καὶ νῆμ,
 ὅτ' καὶ μὴν ἀποδείξωμαι εἰς καὶ εἰς καὶ χάρω παραίως τοῖ
 ἀντιθέτοις κατὰ τοῦ νεώτερου.

Πρὸς τὸν Εὐραῖον ἐπίστατον
 τὸν Ἀνακτορῶν Σοφάδων Κυρίου
 Σωάννου Κοζιμῆ.

Ταῦτα καὶ μὴν ὁ δόξος οὐκ
 καὶ ἀποδείξωμαι εἰς τὸ ἀπολαττῆν
 ὅτ' εἴ' τὴν ἐξῆσαν